

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 9So/63/2014                    |
| Identifikačné číslo spisu: | 7013201012                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 08.07.2015                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Viera Nevedelová         |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2015:7013201012.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci navrhovateľa O. J., bytom L. proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o výšku predčasného starobného dôchodku na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 7. februára 2014, č. k. 7Sd/50/2013 -16, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo 7. februára 2014, č. k. 7Sd/50/2013-16, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

### Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom zo 7. februára 2014, č. k. 7Sd/50/2013-16, potvrdil rozhodnutie zo dňa 24. mája 2013, číslo XXX XXX XXXX X, ktorým odporkyňa podľa § 67 ods. 1, § 82 a § 293ce zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) priznala navrhovateľovi od 20. marca 2013 predčasný starobný dôchodok v sume 383,00 € mesačne.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd považoval za preukázané, že navrhovateľ pre nárok na predčasný starobný dôchodok ku dňu 20. marca 2013 splnil všetky zákonné podmienky podľa § 67 ods. 1 zákona a suma jeho predčasného starobného dôchodku bola určená v súlade s § 68 ods. 1 zákona. Námietku navrhovateľa, že mu mal byť priznaný predčasný starobný dôchodok vo vyššej sume, lebo jeho suma sa nemala krátiť o 12%, pretože má zdravotné problémy, nepovažoval za dôvodné. Krajský súd dospel k záveru, že odporkyňa pri určení sumy predčasného starobného dôchodku navrhovateľa postupovala v súlade so zákonom a z toho dôvodu napadnuté rozhodnutie odporkyne ako vecne správne potvrdil.

Rozsudok napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním. Uviedol, že nenamieta správnosť výpočtu predčasného starobného dôchodku, ale len jeho krátenie o 12 %, čo zodpovedá sume 50,66 €. Namietol, že zo zákona bol povinný odvádzať odporkyni do fondu starobného aj invalidného poistenia, pričom 35 % invalidný dôchodok mu nebol priznaný a predčasný starobný dôchodok mu bol krátený

Vo vyjadrení k podanému odvolaniu odporkyňa uviedla, že dôvody uvádzané navrhovateľom nepovažuje za opodstatnené. Trvala na vecnej správnosti svojho rozhodnutia s tým, že suma predčasného

starobného dôchodku navrhovateľa bola určená v súlade s platnou právnou úpravou a preto navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 v spojení s § 250s ods. 2 O. s. p. preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne o priznaní predčasného starobného dôchodku navrhovateľovi od 20. marca 2013.

V konaní podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku súdy preskúmajú zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, v danom prípade zákonnosť rozhodnutia odporkyne, ktorým rozhodla o priznaní predčasného starobného dôchodku navrhovateľa. Navrhovateľ nenamietal konkrétny rozpor preskúmaného rozhodnutia s platným zákonom o sociálnom poistení, ale domáhal sa určenia sumy dôchodku v rozpore so zásadami výpočtu sumy predčasného starobného dôchodku stanovenými týmto zákonom (podľa jeho vyjadrenia suma dôchodku mu mala byť vypočítaná „bez krátenia o 12 %“).

Podľa čl. 1 vety prvej ústavného zákona č. 460/1992 Zb. (Ústava Slovenskej republiky) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát. Právny štát znamená dodržiavanie všetkých ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov všetkými občanmi, inštitúciami, pracovníkmi štátnych orgánov a samými štátnymi orgánmi.

Povinnosť riadiť sa zákonom ukladá súdom predovšetkým čl. 144 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého sudcovia sú pri rozhodovaní nezávislí a sú viazaní len zákonom, potom ustanovením § 2 ods. 2 zák. č. 385/2002 Zb. sudca je pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia; rozhoduje nestranné, spravodlivo, bez zbytočných prietáhov a len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom. Viazanosť jedine zákonom sa týka všetkých súdov, bez ohľadu na ich odborné zameranie a na ich zaradenie v hierarchii súdov. Všetky súdy bez rozdielu sú preto viazané tým istým zákonom a všetky sú povinné rozhodovať súdne spory v súlade so zákonom a bez akejkoľvek výnimky.

Podľa § 67 ods. 1 zákona o sociálnom poistení poistenc má nárok na predčasný starobný dôchodok, ak ku dňu, od ktorého žiada o jeho priznanie,

a) bol dôchodkovo poistený najmenej 15 rokov

b) chýbajú mu najviac dva roky do dovŕšenia dôchodkového veku a

c) suma predčasného starobného dôchodku je vyššia ako 1, 2-násobku sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu podľa osobitného predpisu.

Všetky tri uvedené podmienky musia byť splnené súčasne a zákon z ich splnenia nepozná výnimku.

Podľa § 68 ods. 1 zákona o sociálnom poistení suma predčasného starobného dôchodku sa určí ako súčin priemerného osobného mzdového bodu, obdobia dôchodkového poistenia získaného ku dňu vzniku nároku na výplatu predčasného starobného dôchodku a aktuálnej dôchodkovej hodnoty znížený o 0,5 % za každých začatých 30 dní od vzniku nároku na výplatu predčasného starobného dôchodku do dovŕšenia dôchodkového veku.

Pokiaľ navrhovateľ namietal priznanú výšku predčasného starobného dôchodku, krajský súd správne poukázal na ustanovenia § 68 ods.1 zákona, v zmysle ktorého sa suma predčasného starobného dôchodku znižuje o 0,5% za každých začatých 30 dní odo dňa vzniku nároku na predčasný starobný dôchodok do dovŕšenia dôchodkového veku.

Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že všeobecný dôchodkový vek pre získanie nároku na starobný dôchodok je 62 rokov. Zákonodarcu v ustanovení § 67 ods.1 zákona za predpokladu tam uvedených podmienok umožnil poistencom skorší vznik nároku na dávku v starobe, ktorou je predčasný starobný dôchodok, avšak pomerne zníženého za dobu, ktorá poistencovi chýba do dovŕšenia dôchodkového veku 62 rokov. Také krátenie sumy predčasného starobného dôchodku je vlastne protihodnotou za skoršie priznanie a vyplácanie tejto dávky v starobe.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že požiadavka navrhovateľa, aby suma jeho predčasného starobného dôchodku nebola krátená podľa § 68 ods. 1 zákona nemá oporu v zákone o sociálnom poistení. Odporkyňa určila sumu predčasného starobného dôchodku navrhovateľa po zhodnotení obdobia dôchodkového poistenia navrhovateľa a výšky jeho dosahovaných zárobkov na základe evidenčného materiálu, ktorú znížila o 0,5% za každých začatých 30 dní odo dňa vzniku nároku na predčasný starobný dôchodok do dovŕšenia dôchodkového veku v súlade s platnými právnymi predpismi a krajský

súd nepochybil, keď preskúmané rozhodnutia odporkyne potvrdil.

Odvolací súd poukazuje na to, že v zmysle zákona pri posúdení nároku a výpočte sumy predčasného starobného dôchodku nie je možné prihliadať na zdravotný stav navrhovateľa.

Odvolací súd nezistil dôvody, pre ktoré by bolo možné spochybniť správnosť napadnutého rozsudku. Stotožnil sa so skutkovými a právnymi závermi krajského súdu v odôvodnení rozsudku, ktoré považuje za úplné a vecne správne. Zákon o sociálnom poistení iné spôsoby výpočtu výšky predčasného starobného dôchodku ako sú uvedené v jeho jednotlivých ustanoveniach neumožňuje.

Pokiaľ navrhovateľ namietal postup orgánov sociálneho poistenia a súdu, odvolací súd nezistil žiadnu formu diskriminácie navrhovateľa v úradných postupoch týchto orgánov. Samotný dôchodok, ktorý bol navrhovateľovi preskúmanými rozhodnutiami priznaný, nebol závislý od procesného postupu odporkyne, ale výlučne len od zákonnej úpravy dôchodkových nárokov.

Vzhľadom na uvedené aj odvolací súd považoval rozhodnutie odporkyne za súladné so zákonom a preto rozsudok krajského súdu podľa § 219 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Účastníkom konania odvolací súd nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyni trovy nevznikli.

### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.